

Missionsforbundets Spejdere:

Spejderarbejdet har muligvis allerede sin start i 1915, hvor arbejdet dog er ikke-uniformeret og hedder juniorarbejde. Man opdager et behov for at have en god aktivitet, som bygger bro mellem søndagsskolen og ungdomsarbejdet. Juniorarbejdet er en kombination af manuelt arbejde og kristelig oplæring, idet man mente at dette var den bedste kombination, i en alder hvor trangen til aktivitet er størst. Det manuelle arbejde var sløjd(drenge) og syning(pigerne).

Efter første verdenskrig var der stærk vækst i spejderbevægelsen og flere spejderkorps med kristen baggrund blev stiftet. MS ses første gang i 1922 i København, men desværre er der ingen rigtig linje i arbejdet og det stopper hurtigt igen. I 1934 forsøgte man igen med start af MS, men man skal helt frem til 1942, før der kom rigtig gang i MS.

MS arbejdede i starten på grundlag af de gældende værdier for verdensspejderbevægelsen, kombineret med den kristne tilgang til spejderarbejdet. I midten af 40'erne var dette udtrykt i "Grundloven for Missionsforbundets spejdere", som lyder sådan: "Guds riges udbredelse blandt børn og unge. Gennem kristne førers arbejde og eksempel søges M.S. opdraget til åndelig og legemlig sundhed, til personlig afgørelse for Jesus Kristus og til et liv i tjeneste."

Helt frem til 1954 betragtes spejderne som en slags uniformerede juniorer, men i dette år dannes et separat spejderråd og der bliver stor fokus på at få lavet en god føreruddannelse. Fra starten var MS en blanding af drenge og piger, hvilket var uhørt i de andre store spejderkorps, men senere har flere af disse korps også udviklet sig til, at være for både drenge og piger.

I midt 60'erne var der ca. 500 spejder i MS og man havde visioner om at blive 2000 spejdere. Desværre betød ungdomsoprøret en nedgang i spejderarbejdet og i 1975 var der kun tre spejdergrupper tilbage i MS: Brovst, Grindsted og Odense. I samme periode oplevede de ikke-uniformerede juniorer en stor fremgang og man valgte at lave et fælles landsråd for spejderne og juniorerne, som dog slet ikke kunne fungere. Der var for stor forskel på ledernes indstilling og følelser: "En gang spejder-altid spejder" eller "Jeg behøver ingen grøn skjorte for at undervise i Guds ord".

I 1985 oprettes igen et separat nationalt spejderråd, idet spejderarbejde igen havde haft en god fremgang, hvor man bl.a. havde haft rekordstore lejre for de mindste spejdere. I denne periode opstod et skifte i spejderarbejdet, hvor man fokuserede mindre på det spejdertekniske og mere på den åndelige side af spejderarbejdet. Der blev udgivet materialer til brug ved andagtsforberedelser og undervist i hvordan man udarbejder andagter.

Praksisværdier:

- Fællesskab med rummelighed
- Spejderværdier i centrum
- "Hele" mennesker
- Række ud
- Vækst

Udviklingsområder:

- Fysisk
- Intellektuelt
- Åndeligt
- Følelsesmæssigt
- Socialt

Spejderloven:

- En spejder
- lytter til Guds ord
  - er hjælpsom
  - respekterer andre
  - værner naturen
  - er til at stole på
  - tager medansvar
  - finder sin egen mening

Formålsværdi:

MBU har til formål at give kundskab i Guds Ord, om kristen-tro og kristen-liv. Derigennem vil vi føre børnene og de unge til personlig tro på Jesus Kristus, til den kristne menighed og til tjeneste for Kristus i verden.

Søndagsskole og BørneKirke:

Søndagsskolen starter samtidig med stiftelsen af Det Danske Missionsforbund (DDM) i 1888. "Guds rige begynder blandt børnene. Ja, riget hører dem til" var noget som man havde et klart blik for. Samtidig blev spørgsmålet "Hvad gavner al vor stræben, hvis vi mister vore egne børn for Guds rige?" stillet gang på gang. Børn som er vokset op i kristne hjem betragtedes dengang som rygraden i DDM.

Generelt blev søndagsskolen betragtet som en naturlig del af en menighed, men også som en nødvendig del for fortsat at kunne være en menighed. I forbindelse med at skolernes kristendomsundervisning mindskes, anså man det for endnu mere vigtigt at tage ansvar for "den opvoksende slægts åndelige helse"

Omkring 1950 sker en større pædagogisk ændring i søndagsskolerne, idet man efter en model fra USA indfører undervisning efter flonellograf. Samtidig indføres demonstrationssange og disse metoder får en stor betydning for søndagsskolerne fremover. I 1960 er der 2704 børn i menighedernes søndagsskoler, hvor hver eneste menighed har mindst en søndagsskole.

Gennem 60'erne daler tilslutningen til søndagsskolerne og frikirkerne går sammen om at skabe et nyt og mere tidssvarende indhold til søndagsskolearbejdet, som bliver benævnt K-72. For første gang har man et fremadskridende undervisningsforløb over 12 år, som er tilpasset de enkelte alderstrin. Én af hoved ideerne i dette materiale er, at eleverne ikke kun skal lytte passivt, men blive aktiverede og engagerede.

Samtidige arbejdes der også teologisk omkring børnearbejdet og sætninger som "barnet hører Guds rige til" og "barnet er et Guds barn" bliver vigtige. Nøgleord for søndagsskolerne i denne periode er "Tryghed, tro, glæde og tjeneste". På stævner og kurser kommer der også mere fokus på børnene og emner som "åndelig vækst", "lederen som sjælesørger for børn og unge" og "barnets situation i en omkalfatret(forandret) verden" bliver vigtige.

I 80'erne ændres situationen for søndagsskolerne radikalt, idet næsten 90% af alle kvinder nu er på arbejdsmarkedet. Samtidig opdrages børnene til at være kritiske og udbuddet af fritidsaktiviteter betyder at mange vælger nye aktiviteter og dermed ofte vælger søndagsskolen fra. Man begynder at lave børnebibelklubber som fungerer på hverdage, men flere af disse klubber betragtes ikke som menighedens arbejde og mange ledere mister opbakningen fra den lokale kirke til arbejdet.

I de sidste to årtier har der været en del samarbejde på tværs af ungdomsorganisationerne, som bl.a. udvikler en del nyt materiale til brug i søndagsskolen/Børnekirken (Fra hjerte til hjerte og ZONE) Gennem flere år har man afholdt en fælles Børnemedarbejder konference, som har været en stor inspirationskilde til arbejde.

Lejervirksomheden ændres fra at være flere regionale lejre til 2 større regionale lejre og et national Børnestævne i forbindelse med Sommerkonferencen.

Praksisværdier:

- Undervisning i Guds ord
- Kreativitet
- Relationer
- Tryghed
- Glæde

Formålsværdi:

MBU har til formål at give kundskab i Guds Ord, om kristen-tro og kristen-liv. Derigennem vil vi føre børnene og de unge til personlig tro på Jesus Kristus, til den kristne menighed og til tjeneste for Kristus i verden.

Teenage- og Ungdomsarbejdet

I 1913 stiftes Det Danske Missionsforbunds Ungdomsforbund(DMU), som var en samling af lokale ungdomsforeninger, f.eks. Han Herreds ungdomsforening, der allerede var stiftet i 1893. Som udgangspunkt ser der ud til at være to formål med ungdomsarbejdet, som bl.a. udtrykkes i denne sætning, som taler om nødvendigheden af at nå unge med evangeliet: "Først og fremmest for at vinde dem for Gud, men også for, at der til stadighed må være friske kræfter til rådighed". Mottoet for DMU var "Ungdommen for Kristus og menigheden".

Frem til 1928 var det et krav at formanden for menigheden også var formand for menighedens ungdomsforening. På nationalt plan var det helt frem til 1957 en tradition for at formanden for DMU var en af menighedens præster. Man havde et klart ønske om en stor sammenhæng mellem de unge og de voksne.

Det ser også ud til at ungdommen dengang ønskede at være "helt fremme i skoene", idet man allerede i 1925 oprettede en fond til at anskaffe et lysbilledapparat. Generelt blev ungdommen dengang bedt om at vurdere "de nye ting i tiden", for at finde ud af om det var godt eller dårligt for ungdomsarbejdet. Fra 1928 og mange år frem blev bladet "Kristen Ungdom" helt centralt og meget betydningsfuldt for ungdomsarbejdet. Det var med til at styrke forbindelsen mellem det nationale og lokale ungdomsarbejde.

1934 starter lejrvirksomheden og det får stor betydning for ungdomsarbejdet. Sommerlejrens betydning refereres f.eks. med sætningen: "Den, der ikke har været på lejr, ved ikke, hvad det er at leve". Det var primitive forhold, hvor de unge mænd sov i halmen på ladeloftet en hel uge og alle vaskede sig ved vandposten om morgenen. Men Gud virkede stærkt på disse lejre og de fik livsvarig betydning for mange.

Ungdommen stod også helt centralt i vækkelsens tjeneste og i 1938 indsamlede man hurtigt penge nok fra de forskellige ungdomsforeninger til at købe et missionstelt og derefter holdt man regelmæssige missionskampagner forskellige steder i landet. Generelt var der mange forskellige møder som man deltog i f.eks. 2. Påskedags-stævner, fastelavns møder, kredsudflugter og Nytårsfest. Til alle disse møder lyder der "et evangelisk budskab af vækkende karakter".

Under anden verdenskrig var der vanskelige forhold, men der var stadig stor opbakning til alle arrangementer og det var en velsignet og åndelig rig tid for ungdomsarbejdet. Efter krigen optages de første to ungdomsforeninger, som havde kvinder som formænd.

I starten af 60'erne har man rekordagtig tilslutning til arrangementerne og her begynder man også at fokusere på andet end antal deltagere. Dette fremgår f.eks. i sætningen "Det er i endnu højere grad kvalitet og åndelige målbevidsthed, der har betydning".

I kølvandet af ungdomsoprøret skete der store ændringer i ungdomsarbejdet. Tidligere havde en stor del af de unge været fra landet, men nu kom mange i gang med længerevarende uddannelser og lærepladser. Ungdomsoprøret fik unge til at stille spørgsmål ved forkyndelsen og arbejdet indhold, som bl.a. betød at man ikke længere kunne samle folk til fælles arrangementer. Gennem 70'erne iklædte man det gamle evangelium nye klæder med mikrofoner, forstærkere, elektronik og nye instrumenter, hvilket betød at interessen for lejre, kurser og stævner igen voksede.

I 90'erne blomstrer postmoderniteten, som medfører, at især formelt organiserede ungdomsforeninger og teenageforeninger forsvinder og at fællesskabet er blevet mere uformelt og mindre struktureret.

Praksisværdier:

- Discipeludvikling
- Lejrfællesskab
- Netværk/Relationer
- Nyttækning/radikalitet
- Lederudvikling

Formålsværdi:

MBU har til formål at give kundskab i Guds Ord, om kristen-tro og kristen-liv. Derigennem vil vi føre børnene og de unge til personlig tro på Jesus Kristus, til den kristne menighed og til tjeneste for Kristus i verden

